

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

ખાવું, પીવું, હરવું, ફરવું, સુવું, જાગવું ને વઢવું,
સર્વ ક્રિયા કરતા પહેલાં, પાપ વિકારોથી ડરવું;
છતાં થાય ગફલત જે કાંઈ, તે ક્ષમા માંગી હજવા થઈએ,
સર્વ ક્ષેત્રમાં રહીએ તો પણ, આત્મજ્ઞાન ન વિસરીએ.

પુસ્તક : ૯૧

સ્વ

અંક : ૫

ફાગણ

સ્વ

એપ્રિલ-૯૪

આત્મ સંવત : ૯૮

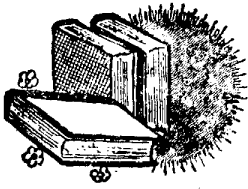
વીર સંવત : ૨૫૨૦

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૦

અ નુ ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	પ્રભુ મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન	હિંમતલાલ અનોપચંદ-મોતીવાળા	૩૩
૨	મહેમાન ગયા....	પૂ. શ્રી રાજકીર્તિસાગરજી મહારાજ સાહેબ	૩૪
૩	કેટલાક ત્યાજ્ય નિર્દય શોખ	ડો. ધ. રા. ગાલા	૩૬
૪	સોનાની જીભ	મુનિ શ્રી વાત્સલ્યદીપ	૩૭
૫	શ્રી વીરચંદ ગાંધી : ત્યારે અને અત્યારે !	કુમારપાળ દેસાઈ	૪૦
૬	સંધારો એક અભિગમ	અરૂણભાઈ જોષી (પ્રાધ્યાપક)	૪૩
૭	ફાગણ અને ચૈત્ર માસના ભગવાનના કલ્યાણક પર્વ દિવસો	—	૪૫

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના માનવંતા નવા પેટ્રન સભ્યશ્રીને સહર્ષ આવકાર	
૧ શ્રી નિરંજનભાઈ ખાન્તિલાલ વોરા	ભાવનગર
૨ ,, શાંતિલાલ ફતેચંદભાઈ શાહ (કાપડીયા)	ભાવનગર
૩ ,, ભાનુચન્દ્ર દલીચંદભાઈ શાહ	મુંબઈ
૪ ,, રાજેન્દ્રકુમાર નવિનચન્દ્ર સંઘવા	મુંબઈ
૫ ,, લહેરચંદભાઈ દલીચંદભાઈ શાહ	ભાવનગર
૬ ,, મહાસુખરાય ખીમચંદભાઈ શાહ	ભાવનગર
	(બારદાનવાળા)
૭ ,, સતીષકુમાર માણેકચંદ જૈન	ન્યુ દિલ્હી
૮ ,, દેવસીંગ કોચરના સુપુત્ર ખંસીલાલ	અમૃતસર
૯ ,, રઘુવીરકુમાર	પંજાબ
	c/o. લાલસનસ એન્જ. વર્કસ-જલધરસીટી
૧૦ ,, કુમારપાળ જૈન	ન્યુ દિલ્હી
	(અનુસંધાન ટાઈટલ પેજ ૩ ઉપર)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સંપાદક : શ્રી હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા

MAHAVIR

આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિજી

- મહારાજરચિત -

પ્રભુ મહાવીરસ્વામી સ્તવન

(રાગ માલકોશ)

પ્રભુ વીર જિનંદ દયાલ લાલ, મુજ નજરે ભાલ મે હોવું નિહાલ,
કાલ અનંત ગયો મુજ સ્વામી, લાલ ન મિલિયો અંતરજામી;
કર કરુણા મુજ નજર નિહાલ. ॥ પ્ર૦ ॥ (૧)

એકેન્દ્ર બેઠન્દ્ર ભમિયો, તેઘન્દ્ર ચઠરિન્દ્ર ફલિયો;
જહાં હુવો મે હાલ બેહાલ. ॥ પ્ર૦ ॥ (૨)

પુણ્ય ઉદય પંચેન્દ્ર પાયો, મિથ્યાત્વમે સમય ગુમાયો;
કીનો નહી જરા તુમરો ખ્યાલ. ॥ પ્ર૦ ॥ (૩)

જિમ તિમ કરી ગુરુદેવ પિછાણ્યો, ધરમારાધન મે ચિત્ત આણ્યો;
કીજે સહાય કિંચિત કૃપાલ, ॥ પ્ર૦ ॥ (૪)

સ્વધર્મે નિધન શ્રેય જાણે, ભયાવહ પરધર્મ કો માને;
તૂટે તણ સળ કર્મજાલ. ॥ પ્ર૦ ॥ (૫)

આતમ લક્ષ્મી હૃષ્ મનાવે, પર ધર છોર નિજ ધરમે આવે;
લેવે વલ્લભ નિજ લાલ સંભાલ. ॥ પ્ર૦ ॥ (૬)

મહેમાન ગયા

પૂ. રાજકીર્તિસાગરજી મ. સા.

પૂજ્ય પંચાસપ્રવર શ્રી વીરવિજયજી મહારાજનું નામ કોણ જાણતું નહિ હોય ! ગુજરાતમાં જે વખતે નરસિંહ મહેતા, મીરાંબાઈ વગેરે થયા. તેમના ભજનો, પદો દ્વારા લોકો ભક્તિરસમાં તરબોળ બન્યા. તેમના સમકાલીન પૂજ્ય આનંદધનજી મહારાજ, પૂજ્ય દેવચંદજી મહારાજ.

પૂજ્ય વીરવિજયજી મહારાજ, મહોપાધ્યાય શ્રીવિનયવિજયજી મહારાજ, ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ આદિએ જ્ઞાનશાસન ભક્તિ માટે પૂજા ઢાળ, સજ્જાયો, સ્તવનો રચી જ્ઞાનશાસનની પરંપરા જાળવી રાખી હતી. લોકભાષામાં છંદ, અલંકારોથી વિભૂષિત સાહિત્ય સમાજમાં ખૂબ જ લોકપ્રિય બન્યું હતું. પૂજ્ય આનંદધનજીના પદો તો આજે પણ એટલા જ લોકપ્રિય છે.

એક વખતની વાત છે.

પૂજ્ય વીરવિજયજી મહારાજનું ચાતુર્માસ રાજનગર ભટ્ટની બારીએ હતું. રાજનગર ધર્મમય નગરી હતી. પ્રેમાભાઈ તે કાળે નગરશેઠ હતા.

શ્રાવકે નિત્ય પરમાત્માની પૂજા કરવી જોઈએ, એ રીતે ભગવાનની વાણીનું અમૃતપાન પણ રોજ કરવું જોઈએ. નગરશેઠ આ વાત માનતા હતા તેથી નિત્ય વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવા જતા હતા. પૂજ્ય ગુરુદેવની મંગલમય વાણી સાંભળી શ્રોતાજનો, મહારીની મોરલીના નાદે ક્ષણીકર નાગ હોલવા લાગે તેમ સ્થળ, કાળ ભૂલી હોલવા લાગતાં. લોકોની ભારે ઠંઠ જામે. વ્યાખ્યાન

સાંભળ્યા વિના શેઠને એકે દિવસ ચેન પડતું નહિ. ગમે તેવા અગત્યના કામ હોય તો તે પડતા મૂકીને વ્યાખ્યાન સાંભળવા આવે જ. વ્યાખ્યાન શરૂ થતાં પહેલાં દસ મિનિટ વહેલા શેઠ આવે. દરેક સાધુ મહારાજને સુખશાતા પૂછી વંદના કરે.

એક દિવસની વાત છે.

વ્યાખ્યાનનો સમય થઈ ગયો છતાં શેઠ આવ્યા નહોતા. કેઈ દિવસ નહિ અને આજે આમ કેમ બન્યું હશે ? ગુરુદેવને આશ્ચર્ય થયું. દસ પંદર મિનિટ વ્યતીત થયા પછી શેઠનું આગમન થયું. કોઈને અંતરાય ન પડે એ રીતે આવીને શેઠ બોલ્યા વિના બેસી ગયા, અને ભગવાનની વાણી સાંભળવામાં તદ્દાકાર બની ગયાં. વ્યાખ્યાનની પૂર્ણાહુતિ બાદ ગુરુદેવશ્રીની નજર શેઠ ઉપર પડી અને તેઓ નજીક આવ્યા એટલે સહજ પૂછ્યું : આજે ગાડી મોડી કેમ પડી ?

‘સાહેબ, ઘરે મહેમાન આવ્યા હતા તેમને મૂકવા ગયો હતો તેથી મોડું થયું.’

‘અરે શેઠજી ! તમે તો આવું કરો જ નહિ. ગમે તેવું અગત્યનું કામ હોય તો પણ પડતું મૂકીને વ્યાખ્યાનમાં આવો જ. એવા તો કેવા મહેમાન હતા કે મોડું થયું.’

‘સાહેબ ! આ તો ઘરના અંગત મહેમાન હતા.’ બાજુમાં બેસેલા શ્રાવકે કહ્યું સાહેબ ! શેઠની વાત આપણને સમજાઈ નથી. તેમને એકનો એક દીકરો ભર-યુવાનીમાં વિદાય થયો છે, વ્યવહાર સાચવવા તેઓ રમશાને ગયા હતા

એપ્રિલ-૯૪]

૩૫

અને ત્યાંથી જ પ્રભુવાણી સાંભળવા અહીં આવ્યા છે.

આ વાત સાંભળીને ગુરુદેવ તાજુબ થઈ ગયા. શેઠની પીઠ થાળડીને ગુરુદેવે કહ્યું : શેઠ ! તમે તો ખરેખર કમાલ કરી. અમે તો કૃત્ર વ્યાખ્યાન જ આપીએ છીએ પણ તમે તો ભગવાનની વાણી હૃદયમાં ઉતારી જીવનમાં પચાવી છે. ધન્ય છે આવા નિરઃપૃહી શ્રાવકોને !

સાધુ જનવાના ધ્યેયે આવા ચુસ્ત શ્રાવક બની જાય તો પણ તમારો આધ્યાત્મિક વિકાસ જરૂર થાય. પોતાનો એકનો એક દીકરો ભર યુવાન વયે ફાની દુનિયા છોડી ગયો હોવા છતાં શેઠના મુખ ઉપર લવલેશ ચિંતાની. દુઃખની રેખા તરવરી નહિ, તે શું એાછી સિદ્ધિ કહેવાય !

આ દેહ જડ એવા પુદ્ગલનું મંદિર છે. અનેક અવગુણોનું ધામ છે. મહાદુઃખોથી ભરેલો છે હે મૂઢ મનવાળા માનવી ! તું ભૂલમાં કેમ પડી ગયો છે ? આત્માને વિસારી પુદ્ગલની છાયા જેવી કાયામાં શું લાગી રહ્યો છે. તેમાં તારું

કિંચિત સ્વરૂપ નથી. હે ચેતનમય જીવ ! તું અંતરમાં દૃષ્ટિ કર, કાયાની માયા છોડી દે.

અહીં આપણા સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રામના એક માર્મિક પ્રસંગનું સહજ ભાવે સ્મરણ થાય છે. ભારતની સ્વતંત્રતાની લડતના જનક લોકમાન્ય તિલકના ‘કેસરી’ અને ‘મરાઠા’ વર્તમાન પત્રોના અગ્રલેખો વાંચીને લોકો પોતાનો દૈનિક કાર્યક્રમ નક્કી કરતા હતા. એક વખત રાત્રિના સાડા અગિયાર વાગ્યે તિલક મહારાજ ‘કેસરી’ અખબારનો અગ્રલેખ તૈયાર કરતા હતા. એવામાં ઘેરથી એક નોકર દોડતો આવ્યો અને તિલક મહારાજને કહ્યું. “આપ જલદી ઘેર ચાલો, આપનો નાનો દીકરો મૃત્યુ પામ્યો છે.” “તેને સ્મશાનમાં લઈ જવાની તૈયારી કરો. હું હમણા આવું છું.” ‘કેસરી’ અખબારનો અગ્રલેખ પૂરો કરી તિલક ઘેર આવ્યા અને પુત્રના શબ પાસે ગેસી ધૂસકે ધૂસકે રહ્યા.

આનો અર્થ આ નથી કે તેને પુત્ર વહાલો નહોતો, પરંતુ પુત્ર કરતાં તેને પોતાનું કર્તવ્ય વહાલું હતું. કર્તવ્ય એ જ તો પૂજ છે ને !

卐

ભૂલી જવું

(પુનઃમુદ્રણ)

અનંતરાય જાદવજી શાહ

દુનિયામહી વાતો ઘણી, ભૂલી જવી મુશ્કેલ છે; લાગ્યો હૃદયમાં રખા તે, વિસરી જવો મુશ્કેલ છે. ભૂલી જવો મુશ્કેલ છે, અન્યના અપકારને; ભૂલી જવું મુશ્કેલ છે, આપણા અપમાનને. ભૂલી જવા મુશ્કેલ છે, વચન કડવાં ઝેરને; ભૂલી જવા મુશ્કેલ છે, વિરોધીઓનાં વેરને. આહો પરંતુ જો તમે, દુનિયામહી શાન્તિ અને; આહો તમારા જીવનમાં, શાન્તિ અને આનંદને. દુનિયામહી તો એ બધું, ભૂલી જવામાં માલ છે; ભૂલી જતાં, તે, શીખવું, એ એક આશીર્વાદ છે.

કેટલાંક ત્યાજ્ય નિર્દય શોખ

ડૉ. ધ. રા. ગાલા

આજકાલ એક નવો શોખ પણ કેટલાંક ઘરોમાં જોવામાં આવે છે. એ છે ઘરોમાં માછલીઘર રાખવાનો.... માછલી પણ અન્નાહારી અને માંસાહારી પ્રાણી છે. તેઓના ખોરાક માટે જીવતા કીડાઓનાં પેકેટ લાવીને ખવડાવતાં અમે જોયાં છે. કેટલાંક કહે છે કે અમે તો પાંઉનો ભૂકો વગેરે અન્નનો ખોરાક આપીએ છીએ. તે આપી શકાય. મમરા વગેરે માછલીઓ અવશ્ય ખાય છે, પણ એ તો તળાવમાં કે નદીઓમાં. ત્યાં માછલીઓ મુક્ત વિહારી છે. તેઓને ખીજો ખોરાક-નાના જીવો વગેરે મળી રહે છે. પરંતુ આપણાં ઘરોની પેટીઓમાં જો ફક્ત અન્નાહાર આપીએ તો લાંબા વખત સુધી માછલી સ્વસ્થ જીવી શકે નહિ એવું કહી શકાય. એ શોખ તો જતો જ કરવો રહ્યો.

આજે ઘણાં ઘરોમાં કૂતરાં પાળવામાં આવે છે. કૂતરું અન્નાહારી અને માંસાહારી પ્રાણી છે. તેઓને સારા અને સશક્ત રાખવા માટે જીવ-હિંસાના ભોગે પણ આપણાં માંસાહાર કરાવે છે. એ લોકો સંચાળીનમાંથી બનતો વનસ્પતિ આહાર-સોયામીટ આપે તો માંસાહારની જરૂર ના રહે.

એ જ રીતે કેટલાંક ઘરોમાં પાંજરાંઓમાં પક્ષીઓ પાળવામાં આવે છે. જીવતાં પક્ષીઓને કાયમની જન્મટીપની સજા કરવી એ ખરેખર દુઃખની વાત છે ને એ એક પ્રકારની નિર્દયતા જ છે.

તે ઉપરાંત એક ખીજો ભયંકર તજવા જેવો શોખ છે; અને તે છે આતશબાજી, દાડખાતું ફોડવાનો. તે ફોડવાથી કેઈ ક્ષયદો તો થતો જ નથી. ઘણી વખત ફોડનારા મુસીબતમાં મુકાઈ જાય છે. કેટલાયને આંધળા થતા જોયા છે, બહેરા થતા જોયા છે, ભયંકર રીતે દાઝી ગયા હોય એવું જાણ્યું અને જોયું છે, કાયમ અપંગ થતા ને જીન ગુમાવવાના પણ ઘણા કિસ્સા સાંભળ્યા છે, મોટી મોટી મિલકતોનો નાશ થતો જોયો છે. એવા દ્રશ્યો ખરેખર કરુણાજનક છે. હજુ આગળ ચાલીએ તો દાડખાનાના ઝેરી ધુમાડા અને તીવ્ર વાસથી અતિ મોટા પ્રમાણમાં નાનાં જીવડાં અને વાતાવરણની સૂક્ષ્મ જીવોનો ભોગ લેવાય છે.

આ બધાં પાપો જેવાં તેવાં નથી. આપણને કરુણા ઉત્પન્ન થવી જોઈએ. અંતરમાં કરુણા જાગશે તો આપણે મોટાં પાપો કરવામાંથી વિમુક્ત રહી શકીશું.

૬

માણસાઈ વિનાનો કેઈ વકીલ

સમાજમાં ન્યાય અને નીતિનું સમર્થન અને સંરક્ષણ કરવાને બદલે સ્વાર્થાધિ બનીને દુર્જનોને રક્ષણ આપે અને સજ્જનોનું શોષણ થવા દે....

નિર્દોષને ફાંસીએ ચડાવે અને ખુનીને નિર્દોષ છોડાવે....

તો એને સત્ય અને ન્યાયનો રક્ષક માનવો કે ભક્ષક?....

એપ્રિલ-૯૪]

૩૭

સોનાની ઝભ

-સુનમી વાતસદ્યદીપ

ધન્દ્રના ઐશ્વરને શરમાવે તેવી નગરી.

નામે રાજગૃહી.

રાજગૃહીમાં જે ભાઈઓ વસે, ધનસાર અને ગુણસાર.

ખન્ને ભાઈઓ સંપત્તિને રહે. સંપત્તિથી એ છલકતા હતા. ધનસારને સુશીલ અને સંસ્કારવતી પત્ની મળેલી. એના સંસ્કારની સૌરભથી રાજગૃહી એને પિછાણતું થઈ ગયેલું. ધનસાર જીવનથી સંતુષ્ટ રહેતો હતો.

ગુણસારની પત્ની કલેશ-કલ્ત્રિયો કરવામાં કશું બાકી ન રાખે. દુરાચારી પણ એવી જ. શોખ તો એટલા ને એવા કે વાત ન પૂછે! એના કલેશ ભરેલા સ્વભાવથી કંટાળીને ગુણસાર ને ધનસાર જુદા થઈ ગયા. ગુણસાર અલગ તો થયો પણ એની સંપત્તિ પ્રતિદિન ક્ષીણ થવા લાગી. એનું ઐશ્વર્ય અસ્ત ભણી વળ્યું.

ધનસારને એવું નહોતું.

પરિવાર સંસ્કારી હોય તે પણ સૌભાગ્યની નિશાની છે. ધનસાર આનંદથી રહેતો હતો. એને ત્યાં ધનશ્રી અને સંસ્કારશ્રીએ વાસ કર્યો હતો. એને હવે કોઈ દુઃખ કે ચિંતા લાગતાં ન હતાં. કિંતુ એક દિવસ એવો ઊગ્યો, જેમાં ધનસાર ચિંતામાં ડૂબી ગયો. એને ધન ક્યાંથી લાવવું ને ઈજ્જત કેમ સાચવી રાખવી તેની મૂંઝવણ થઈ ગઈ!

રાજગૃહી નગરીમાં એક દિવસ કેટલાક સલાટો આવી ચડ્યા. એ ઉત્તમ કલાકારો હતા.

પથથરોમાં એમનું ટાંકણું ફરે અને અદ્ભુત કલાકૃતિ ખડી થઈ જાય. એ કલાકૃતિઓ અનુપમ હોય, કોઈ પ્રભુની પ્રતિમા બનાવે ને કોઈ નૃત્યાંગનાની મૂર્તિ સજે. એ એવી તો સુંદર હોય કે માત્ર તેમાં પ્રાણ મૂકવાના જ બાકી રહે!

એ બધા નગરમાં ફરતા હતા. એ ધંધાથે નીકળ્યા હતા. કોઈ મહાદય બનાવે કે કોઈ મંદિર બનાવડાવે તો તેમને કામ મળે, દામ મળે, ફરતા ફરતા એ ગુણસારના ઘર સમીપ પહોંચ્યા, ગુણસારની પત્ની ત્યાં જ ઊભેલી, એ સોળે શણગાર સજા-ધણ ને ખડી હતી. સલાટોને થયું કે આ સ્ત્રીને પૂછ્યું હોય તો ક્યાંક કંઈક કામ મળે.

સલાટોએ પૂછ્યું :

‘બહેન, અમે કલાકારો છીએ. કોઈ નૃત્યના જાણકાર હોય, કોઈ સંગીતના નિષ્ણાત હોય, અમે પથથરના ઘડવૈયા છીએ. આ નગરીમાં કોઈ ભવન કે મંદિર ચણાવે તેવું છે કે ?

ગુણસારની પત્નીની આંખો ચમકી. એણે કહ્યું :

‘એમ ? તમે મંદિર કે સ્થાપત્યના સર્જક છો ? તો તો મારા જેઠા મહિનાઓથી એવા જ માણસોની શોધમાં છે ! એ તો મંદિર ચણાવવાની ભાવનાવાળા છે. પણ ભાઈ, આજકાલ કારીગરો ક્યાં મળે છે ? તમે જલ્દી જાવ. તમને ખૂબ કામ મળશે ને દામ મળશે, સાત પેઢીનું દળદર ફાટી જશે ! જાવ જલ્દી. વિલંબ ન કરો !’

ગિચારા સલાટ લોકો !

ધનસાર તો આવું કાંઈ ક્યાં કરાવવાનો હતો ? સલાટો તેમને ત્યાં પહોંચ્યા ત્યારે તે ઘરે નહોતો. તેની પત્નીએ સઘળી વાતો સાંભળી ત્યારે તે વિચારમાં દૂધી ગઈ !

કિન્તુ એ શાણી ગૃહિણી હતી. એણે સલાટોનું અપમાન કરીને કાઢી ન મૂક્યા, સાચવીને બેસાડ્યા.

ધનસાર આવ્યો અને સઘળી વાતો સાંભળીને મનોમન ખિન્ન થઈ ગયો. નાનાભાઈની પત્નીનો સ્વભાવ કેવો છે ! એ આમને આમ નિર્દોષ લોકોને શા માટે રંભડતી હશે ?

એણે સલાટો સામે જોયું. એ બધા કેવી અપેક્ષાથી આવ્યા હતા !

એણે પત્ની સાથે વિચાર કરીને નિર્ણય લીધો. રાજગૃહીમાં એક જિનમંદિર હતું. પ્રાચિન જિનાલય હતું. એ હવે જિણું થયું હતું. એ મંદિરના ઉદ્ધારની આવશ્યકતા હતી. એણે એ પ્રાચીન જિનાલયના પુનરોદ્ધારનો વિચાર કર્યો પરંતુ સલાટો સાથે કેટલું દ્રવ્ય ખર્ચાશે તેની વાત થઈ ત્યારે તે ખચકાયો. સલાટો તો એક કોટી દ્રવ્ય કહેતા હતા ! એટલું એની પાસે ક્યાં હતું ? ધનસાર પળવાર ખચકાયો ને પછી તે સ્વસ્થ બની ગયો.

એણે પત્નીને કહ્યું :

પ્રિયે ! આપણું જે દ્રવ્ય છે તે હું તને સોંપું છું. તું જૈન ચૈત્યના ઉદ્ધારનું કાર્ય કરાવતી રહેજે. એટલી વારમાં હું પરદેશથી નવું ધનોપાર્જન કરીને આવી પહોંચીશ પર-માત્માની ભક્તિનો આવો અપૂર્વ અવસર ફરી ક્યાં મળવાનો હતો ?

‘તમે વિદેશ જશો ?’ પત્ની ચિંતિત થઈ ગઈ.

‘હા, ને પ્રભુની કૃપા ને તારી શુભભાવનાથી ધન કમાઈને તરત પાછો આવીશ. તું ચિંતા ન કર.’

‘ભલે’ પત્ની ભાવદ્ર બની ગઈ.

જિનમંદિરના ઉદ્ધારનો કાર્યારંભ કરાવીને ધનસાર ચાલી નીકળ્યો. એના અંતરમાં ભાવનાનો સમુદ્ર હિલોળાતો હતો !

કેટલાક જોજન કાપ્યા પછી ધનસારને એક યોગી મળી ગયો.

યોગી પ્રભાવશાળી દેખાતો હતો. એની મુખમુદ્રા ઉપર જ્યોતિઝળકતિ હતી. ધનસાર અને એના મેળાપ અણધાર્યો હતો. યોગીએ ધનસારને જોયો ને પૂછ્યું.

‘તારે ધન જોઈએ છે ?’

‘હા’

‘ચાલ, હું તને અપાવું.’

ધનસાર ખુશ થઈ ગયો. આટલું જલ્દી તેને કોઈક ધન અપાવી દેશે તેવી તો કલ્પના જ નહોતી. પણ ધનની લાલચમાં આક્રમિત ન આવી જાય તે માટે તેણે શાસનદેવનું સ્મરણ કરી લીધું. યોગી ગજબ સ્વસ્થ હતો. એની સ્વસ્થતા ધનસારને ચિંતા ગ્રેસ્તી હતી તોય તે ચાલ્યો.

યોગી ધનસારને લાંબને એક અંધારી ગુફામાં પ્રવેશ્યો. તેણે કંઈક મંત્રો ઉચ્ચાર્યા.

એ જ પળે સામેથી એક રૂપવતી સ્ત્રી આવી. અપૂર્વ રૂપવંત હતી એ. મોહક અગત્યંગ, શુક્રતારક સમાં એનાં નયન, કામદેવની મોહિની પ્રસરાવતી એની દેહ છતાં ! યોગી તો એને જોઈ જ રહ્યો, એના પર મોહી પડ્યો ને લોગની યાચના કરી રહ્યો ! રૂપવતી સ્ત્રીએ તેને બાળીને ભસ્મ કરી નાખ્યો !

ધનસાર મુગ્ધાઈને ઊભો હતો. પેલી સ્ત્રી એની નજીક સરીને તેણે કહ્યું.

‘પ્રિય ! હું તો તને ચાહું છું. પેલો યોગી તો કેવો રાક્ષસ દેખાતો હતો ! તું કેવો સુંદર દેખાય છે ! આવ મારી નજીક આવ !’

એપ્રીલ-૯૪]

૩૯

ધનસાર સ્થિર ઉભો રહ્યો. એના મુખ પર સંયમની દૃઢતા હતી. એણે હાથ જોડ્યા !

‘મા, પરશ્વી મારે માત સમાન છે ને હું પરિણીત છું ! હું તમારી નજીક તમારા પુત્ર રૂપે જ આવી શકું, મા !’

એ ઉત્તરથી શુદ્ધ મધમધી રહી. સ્ત્રી પ્રસન્ન થઈ. એણે કહ્યું.

‘પ્રિય, હું આ શુદ્ધમાં રહેનારી અંતર દેવી છું. તું આગળ વધ, તને ઇષ્ટ મળશે. જેનામાં પવિત્રતા હોય છે, દેવો તેને સહાય કરે છે.’

ધનસાર આગળ વધ્યો.

એક વિરાટ ભવનના પ્રાંગણમાં કોઈ દેવ-પુરૂષ ખડો હતો. તે ધનસારને જોઈ રહ્યો. અહીં એ પહોંચ્યો શી રીતે ?

ધનસાર નજીક સર્યો ને ઝૂક્યો !

‘હે દેવ ! આપને હું નથી જાણતો પણ હું મારો પરિચય કહું. મારું નામ ધનસાર....’

તેણે આગમનના હેતુની સંપૂર્ણ વાત કહી.

એ દેવ પ્રસન્ન મુદ્રામાં હસ્યો.

તેણે કહ્યું,

“ધનસાર ! હું દેવ છું. ગયા ભવમાં હું જિનદાસ નામે શ્રાવક હતો, મેં એક જિનમંદિર ખંધાવેલું. આજે તું જે જિનમંદિરનો ઉદ્ધાર કરાવી રહ્યો છે તે જ તે જિનમંદિર ! મિત્ર, હું તને પુષ્કળ ધન આપું છું. તારું કાર્ય નિર્વિઘ્ને પરિપૂર્ણ થશે.”

એ શુદ્ધમાં અનોખી મહેક પ્રસરી રહી.

ધનસારે નેત્રો ખીડી દીધાં. એ જાગૃત થયો ત્યારે રાજગૃહમાં હતો.

જિનમંદિરનું કાર્ય પણ પૂર્ણ થયું ત્યારે તેને અસીમ આનંદ હતો. સમય નગર તેની ધર્મ ભાવનાને અભિનંદન હતું. ધનસારને આત્મકલ્યાણના દરવાજા ઊઘડતા દેખાતા હતા. એણે એક મિત્ર સાથે શુભસારની પત્નીને સોનાની જીભ મોકલી અને કહેવડાવ્યું !

‘મેં એક મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો, પ્રતિષ્ઠા કરાવી શક્યો, મને અમાપ ધન મળ્યું એના નિમિત્ત તમે છો. આ ભેટ સ્વીકારજો !’

卐

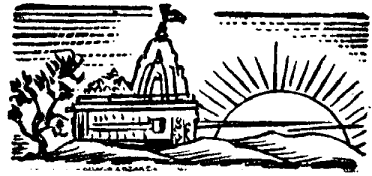
કંઈ લાખો ચાલ્યા ગયા,
નજર પણ પડતી નથી;
કંઈ લાખો ચાલ્યા જશે,
નજર પણ રડતી નથી.

તારા ઐશ્વર્યનું અભિમાન ન કર,
ઓ માનવ !
અહીં તો સિંહરશાહ જેવાની,
કળર પણ જડતી નથી.

શ્રી વીરચંદ ગાંધી : ત્યારે અને અત્યારે !

—કુમારપાળ દેસાઈ

એકસો વર્ષ પહેલાંની ઘટનાનું ધાયુનું ન હોય તેમ અણુધારી રીતે પુનરાવર્તન થયું !

ઈ. સ. ૧૮૬૩માં શિકાગોમાં યોજાયેલી પ્રથમ વિશ્વધર્મ પરિષદમાં જ્યોર્જ ઓર્ડ પેન્ટેકોસ્ટ નામના પાદરીએ હિંદુ ધર્મને હલકો ચીતરવાની કોશિષ કરી હતી. લંડનથી આવેલા એ પાદરીએ એ પ્રથમ વિશ્વધર્મ પરિષદમાં એમ કહ્યું કે હિંદુ ધર્મના મંદિરો તો રૂપભૂષિનીઓનાં ધામ છે. ત્યાં વળી ધર્મ, સચ્ચાઈ અને પવિત્રતાની વાત કેવી ? આ પાદરીની ટીકા ઠક્ષણ ભારતમાં ચાલતી દેવદાસીની પ્રથા સામે હતી.

થોડી ક્ષણો તો એ વિશ્વધર્મ પરિષદમાં સન્નાટો છવાઈ ગયો હતો ! એ સમયે ૨૬ વર્ષના યુવાન વીરચંદ ગાંધીએ ઊભા થઈને કહ્યું કે “ બલે અહીં હું જૈન ધર્મના પ્રતિનિધિ તરીકે આવ્યો હોઉં, પણ જે હિંદુ સમાજમાંથી હું આવું છું એની આવી ટીકા હું કદી સાંભળી નહીં લઉં. ” પછી એમણે કહ્યું કે લંડનના આ પાદરી પાસે ભારત વિષેની કોઈ પ્રત્યક્ષ માહિતી નથી. માત્ર કોઈ બીજાઓ પાસેથી સાંભળેલી ‘ ફોથ-હેન્ડ ’ માહિતીના આધારે તેઓ આ ટીકા કરી રહ્યા છે.

એ પછી મહુવાના યુવાન વીરચંદ ગાંધીએ એક પછી એક સચોટ દાંતાંથી ભારતીય પુરૂષની ગરિમા અને ભારતીય સ્ત્રીના સચ્ચારિત્ર્યની જોશભરી રજૂઆત કરી. વીરચંદ ગાંધીએ કહ્યું કે આ એ હિંદુ ધર્મ છે કે જેને માટે ગ્રીસના ઇતિહાસકારોએ નોંધ્યું છે કે, “ કોઈ હિંદુ ક્યારેય અસત્ય બોલતો જાણ્યો નથી અને કોઈ હિંદુ સ્ત્રીને ક્યારેય અપવિત્ર જાણી નથી. ”

આટલું કહ્યા બાદ માથે સોનેરી કિનારવાળી પાઘડી, લાંબો ઝરૂઓ, ખલે સુંદર ભરતકામવાળી શાલ વીંટાળનાર યુવાન વીરચંદ ગાંધીએ સામે પ્રશ્ન કરતાં કહ્યું,

“ અરે ! ભૂતકાળની વાત જવા દો. આજની વાત કરું તો પણ તમે કહેશો કે ભારતીય સ્ત્રી જેવી ચારિત્ર્યવાન સ્ત્રી અને ભારતીય પુરૂષ જેવો નર માનવી તમને બીજે ક્યાંય દેખાય છે ખરો ? ”

યુવાન વીરચંદ ગાંધીની વિદ્રતા પર સહુ વારી ગયા અને એની વક્તૃત્વ છટા પર આકર્ષિત પોકારી ગયા.

બરાબર એકસો વર્ષ બાદ તાજેતરની શિકાગોની વિશ્વધર્મ પરિષદમાં ભારતના ગૌરવને ખંડિત કરવાનો એક પ્રયાસ થયો. આમેય જગતના ચોકમાં ભારત એની વાત રજૂ કરવામાં ઘણું નબળું પૂરવાર થયેલું છે, આથી તો અમેરિકામાં ભારતની વાતને યોગ્ય રીતે રજૂઆત કરે તેવી “ લોબી ” ઊભી કરવાની આજે જરૂર પડી છે. ભારત વિષે પારાવાર ખ્રાંત બ્રમણ્યો ફેલાયેલી જોવા મળે છે.

તાજેતરની વિશ્વધર્મ પરિષદનાં આરંભે વાતાવરણમાં એક પ્રકારની ગરમી હતી. ભારતના કાશ્મીર પર કહેવાતા અત્યાચારોના ચોપાનિયાં વહેંચાતા હતા. મોટી સંખ્યામાં આવેલાં પંજાબીઓમાં પણ ક્યાંય કોક ઉચવાટી પેસી ગયા હતા.

વિશ્વધર્મ પરિષદના મહત્વનાં પ્રવચનો શરૂ થયા, ત્યારે એક બે વ્યક્તિઓ અમુક ધર્મના

એપ્રિલ-૬૪]

૪૧

પ્રતિનિધિ તરીકે વક્તવ્ય આપવા આવી અને ઘણી સિક્તથી તેમણે કાશ્મીરની સમસ્યા ઊભી કરવાનો અને ચર્ચવાનો ઉચ્ચ પ્રયાસ કર્યો.

ધર્મ પરિષદના મંચ પરથી રાજકીય વાતો થઈ શકે નહીં તેવો સૌથી પહેલો વિરોધ જૈન ધર્મના એક પ્રતિનિધિ અને ભૂતપૂર્વ રાજદૂત એવા એક વિદ્વાને કર્યો. એમને બધા બતાવવામાં આવ્યો. પરંતુ તેનાથી ડર્યા કે ડગ્યા વિના એમણે પોતાનો ‘પોઇન્ટ ઓફ ઓર્ડર’ ચાલુ રાખ્યો. ખીજા જૈન પ્રતિનિધિઓ પણ એમના સમર્થનમાં કહેવા લાગ્યા કે કોઈપણ દેશની આંતરિક બાબતની ચર્ચા ધર્મ પરિષદમાં થઈ શકે નહીં વળી, આ કંઈ રાજકીય પરિષદ નથી. એનાં મંચને આવો દુરુપયોગ થાય નહીં.

સામસામી થોડી ગરમાગરમ હતીલો થઈ. જાનથી મારી નાખવાની ધમકી ઉચ્ચારવામાં આવી, પણ જૈન પ્રતિનિધિઓએ એનો દહતાપૂર્વક સામનો કર્યો. ધર્મ પરિષદને રાજકીય હેતુ માટે ઉપયોગ કરવાના ભારત વિરોધીઓના તમામ પ્રયત્નો નિષ્ફળ ગયા.

એક સદી અગાઉ વિશ્વધર્મ પરિષદમાં વીરચંદ ગાંધીએ ભારતવાસીના ગૌરવ વિષે પ્રભાવશાળી રજૂઆત કરી હતી. ફરી એકવાર ભારતના ગૌરવ કાળે જૈન પ્રતિનિધિઓએ વિશ્વધર્મ પરિષદમાં પ્રયાસ કર્યો.

ભારતમાં એક જ સંપ્રદાય કે ગચ્છ વચ્ચે અનેક તડાં જોવા મળે છે. (તથિ કાળે) અનૂની ઝઘડા જોવા મળે છે. ત્રણ મહાવીર જયંતિ ઉજવાય છે અને પાંચ સંવત્સરી થાય છે. ખીજા બાજુ વિશ્વધર્મ પરિષદમાં સમગ્ર વિશ્વના જોનોએ “ધી જૈન્સ”ના એક જ બેનર હેઠળ સહુએ સાથે મળીને પ્રતિનિધિત્વ કર્યું. ભારતની શ્રી ભગવાન મહાવીર મેમોરિયલ સમિતિ, ઇન્ડિયન ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ જૈનોલોજી અને અમેરિકાની ફેડરેશન ઓફ જૈન એસોસિએશન

ઇન નોર્થ અમેરિકા (જૈના) ના કાર્યવાહકો એકઠા થયા અને એમણે એક જ બેનર હેઠળ વર્ડ્સ પાર્લામેન્ટમાં જવાનું નક્કી કર્યું. શ્રાવકો મળીને કેવી એકતા સાધી શકે, તે પ્રત્યક્ષ જોવા મળ્યું! અનેકાંતની ભાવનાનું મધુર દર્શન થયું. પાર્લામેન્ટના પ્રારંભે રાજસ્થાની લાલ પાઘડી સાથે પુરૂષ ડેલિગેટો અને માથે કળશ અને શ્રીફળ રાખીને સ્ત્રી ડેલિગેટ સરઘસાકારે વર્ડ્સ પાર્લામેન્ટના મુખ્ય ખંડમાં પ્રવેશ્યા, ત્યારે એક અદ્ભુત દશ્યનું નિર્માણ થયું હતું.

આ પ્રસંગે વીરચંદ રાધવજી ગાંધીના વર્ષોથી અપ્રાપ્ય એવાં ત્રણ પુસ્તકોનું પ્રકાશન થયું તેમ જ પ્રદર્શન ખંડમાં ત્રણ વિશાળ બૂથ એકમાત્ર જૈન ધર્મને આપવામાં આવ્યા હતા. જેમાં ભગવાન મહાવીરની આરસપહાણની મૂર્તિ અને સાધુ-સાધ્વીની મૂર્તિએ એક નવી જ આભા ઊભી કરી. ઝગારા ભારતી લાઇટો સાથે જૈન તીર્થો અને જૈન સ્થાપત્યો મૂકવામાં આવ્યા. ભારતમાંથી આચાર્ય શ્રી વિજયચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા પૂ. આ. શ્રી પદ્મસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજના આશીર્વાદથી સાંપડેલી કલાત્મક કૃતિઓ મૂકવામાં આવી. વળી જૈન ધર્મ, જૈન સાહિત્ય, જૈન કળા અને સ્થાપત્ય, તીર્થંકરોનું જીવન, જૈન ઉત્સવો વિગેરેની માહિતક માહિતી આપતા નાનાં નાનાં અંગ્રેજીમાં લખાયેલા પેમ્ફલેટો મેળવવાનો ધસારો રહ્યો. આ બૂથની સૌથી વધુ મુલાકાતીઓએ મુલાકાત લીધી અને આ ધર્મ વિષે કંઈક જાણ્યા પછી કેટલીય જિજ્ઞાસાભરી પ્રશ્નોત્તરી કરી.

આ વિશ્વધર્મ પરિષદમાં આ પ્રતિનિધિઓ જે દેશના વડાપ્રધાનોના શુભેચ્છા સંદેશ લઈને આવ્યા હતા, ભારતના વડાપ્રધાન નરસિંહરાવ અને બ્રિટનના વડાપ્રધાન જોહન મેજરે પોતાનો આ સંદેશો જૈન ડેલિગેટો ભારત મોકલાવ્યો હતો. વિશ્વધર્મ પરિષદના પ્રારંભે આ કાર્યને શરૂઆતમાં વેગ આપનાર પ્રથમ બાર સંસ્થાઓની

૪૨

[આત્મમંદ પ્રકાશ]

પ્રાર્થના રજૂ થઈ પછી તેના આમાં બસો સંસ્થાઓ જોડાઈ હતી. એક સંસ્થા તરીકે ખૂબ મોટી "જૈન ધર્મ" જોડાયો હોવાથી એને આરંભની પ્રાર્થનાઓમાં સ્થાન ન મળ્યું, પરંતુ વિશાળ પાર્કમાં યોજાયેલા સભ્ય સમ્મપન-સમારોહમાં દલાઈ લામાની હાજરીમાં અમંત્રિત અને અપ્રાણીઓએ નવકાર મંત્રનો પાઠ કર્યો અને વિશ્વધર્મ પરિષદના કાર્યવાહકોએ લાંબા પ્રયાસને અંતે તૈયાર કરેલા "ગ્લોબલ-એથિક્સ"ની ઘોષણાને આશીર્વાદ આપ્યા. હકીકત એ હતી કે આ ઘોષણાને કેટલોક ભાગ જૈન ડેલિગેટોએ તૈયાર કરેલા ઘોષણા પત્રમાંથી લેવામાં આવ્યો હતો અને એમાં અહિંસા, અનેકાંત જેવા પારિવારિક શબ્દોનો સમાવેશ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો. જેનો અંતિમ ઘોષણાપત્રમાં સમાવેશ કરાયો.

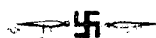
આ વિશ્વધર્મ પરિષદમાં વક્તાઓ તસેકે-તો ભારત, અમેરિકા, ઈંગ્લેન્ડ જેવા અનેક દેશોના વિદ્વાનો આવ્યા હતા. એક વિશેષતા એ પણ યગદ થઈ કે કેટલાંક જૈનેતર વિદ્વાનેમને પણ જૈન પ્રવચનકાર તરીકે સમાવેશ કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રખર ગાંધીવાદી વિચારક લાડનુ યુનિવર્સિટીના કુલપતિ ડો. નિરામણ સિંઘ જૈન મથી, છતાં તેરાપંથ-સંપ્રદાયે સવાઈ જૈન કહીને એમને પ્રતિનિધિત્વ કરવા મોકલ્યા હતા, તો ક્રિસ્તમાં રહીને જૈન ધર્મને અભ્યાસ કરનાર અને જૈન ઉત્સવે પર પી.એચ.ડી. મેળવનાર ડો. નલિની બલધીર પણ હતા. જૈન પ્રતિનિધિઓના આગેવાન તરીકે વિખ્યાત બાંધારણવિદ ન્યાયશાસ્ત્રી અને ભારતના પ્રિટન પાતેના હાઈ કમિશ્નરે ડો. એલ. એમ. સિંઘવી હતા. એમના જોડેલા સાધુ કે સાધ્વી, વિદ્વાન કે વેપારી સહુ હોઈ એક થયા હતા.

વળી, જૈન ધર્મ વિષે ઠણ જેટલા વક્તાઓએ વક્તવ્ય આપ્યા એમાં ૬ જેટલા વક્તાઓ તો

વિદેશમાં ભારતીય સંસ્કૃતિ અને જૈનદર્શનનો વિદેશી યુનિવર્સિટીમાં અભ્યાસ કરનારા વિદ્વાનો હતા. આ ઘટના આયોજકોની વ્યાપક દષ્ટિ સૂચવતી હતી. વિશિષ્ટ ઘટના એ કહેવાય કે આમાંના કેટલાક વિદ્વાનો તો પોતાના રોજીંદા જીવનમાં પણ જૈન ધર્મનું પાલન કરે છે. "અહિંસા" નામની ફિલ્મ તૈયાર કરનાર માઈકલ ટોળાયસ પોતાની જાતને જૈન ગણવામાં જોરવ સાને છે. એણે જારેક જેટલી ફિલ્મોનું નિર્માણ અને વિતરણ કર્યું છે. આ ફિલ્મો વીસેક દેશમાં દર્શાવાઈ છે. સત્તર જેટલાં પુસ્તકોના લેખક માઈકલ ટોળાયસ "જૈન ધર્મ અને પર્ણવરણ" પર મંત્રમુગ્ધ કરનારુ વક્તવ્ય આપી ગયા. કેલિફોર્નિયા યુનિવર્સિટીમાં ઈતિહાસ અને તુલનાત્મક ધર્મોના વિદ્વાન ડો. નેઓલ કિંગ પશ્ચિમની નજરે જૈમને લાગતી જૈન ધર્મની વિશેષતાઓ દર્શાવી ગયા. કેનેડાના ટોરન્ટો શહેરનો ઇરિના ઉપેનિકસ અર્મિ માઈકલ કૂટ ધ્યાન અને યોગના અભ્યાસી હોવાં ઉપરાંત યુસ્તપેણે "જૈન ધર્મ પાળે" છે. અર્મિ ટોરન્ટોમાં જૈન-ધ્યાનકેન્દ્રનું સંચાલન કરે છે. એમણે શાકાહારની વિશેષતા દર્શાવતાં માંસિક વક્તવ્યો આપ્યાં.

વિશ્વધર્મ પરિષદમાં આપણી સંસ્કૃતિને દર્શાવતક ગરબાઓ પણ રજૂ થયા.

આખોય ધર્મ પરિષદને અહેવાલ તૈયાર થઈ રહ્યો છે, ત્યારે એટલી અપેક્ષા જાગે કે જૈન ધર્મ પાસે આટલું મહાન દર્શન છે, આવી ભવ્ય ભાવનાઓ છે, આવૃત્તીકાલના વિશ્વને ઉપયોગી એવું અખૂટ માર્ગદર્શન જેની પાસે છે, એ ધર્મ અહમ્, પ્રશંસા, પરિચય અને મતાધતામાંથી જહાર આવીને પોતાનો પ્રકાશ ખીલવે આપશે ખરો ?

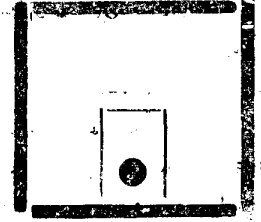
—૬—

જ્યેષ્ઠીલ-૬૪ |

૪૭

સંધારો-એક અભિગમ

અરુણભાઈ જોષી
પ્રોધ્યોપક : અર્ધમોગધી
શામળદાસ દોલેજ, ભાવનગર

(તા. ૨૦-૩-૯૪ના રોજ ખેતેર જિનાલય (કચ્છ) મુકામે જૈન સાહિત્ય સમારોહમાં વંચાયેલ અને આકાશવાણી જુજ ઉપરથી પ્રસારિત થયેલ વાર્તાલાપ.)

આત્મા જ્યારે દેહને ત્યાગ કરે છે ત્યારે ‘મરણ’ થાય છે, પ્રત્યેક દેહધારી માટે મરણ અવશ્ય ભાવી છે. ‘ઉત્તરાર્ધચયન સૂત્ર’ માં મરણના બે પ્રકારો નિર્દિષ્ટ થયેલા છે તે મુજબ અજ્ઞાની જીવોનું અકાળમરણ વારંવાર થાય છે, પણ પંડિતોનું સકાળમરણ એક જ વાર થાય છે અને તે ઉત્કૃષ્ટ પ્રકારનું ગણાય છે. (પ. ૨)

સંધારનો સંબંધ અજ્ઞાની જીવોના અકાળ-મરણ સાથે નથી. સંધારો શબ્દ વ્યુત્પત્તિની દ્રષ્ટિએ જોઈએ તો ‘સંસ્તારક’ શબ્દમાંથી નીકળેલ છે. તૃણ શબ્દને ‘સંસ્તારક’ અથવા સંધારો કહેવામાં આવે છે અને સંધારનો સંબંધ પંડિત વ્યક્તિઓના સકાળમરણ સાથે છે. આગામી સમયને સમજીને પંડિત સ્વયં પોતાને મૃત્યુકાળ નિશ્ચિત કરે છે અને આ પ્રક્રિયાને કાર્યોન્મત કરવા માટે તૃણશબ્દના ગિછાવીને આહારાદિને ત્યાગ કરીને આત્મધ્યાન સ્વ થઈ દેહ ત્યાગ કરે છે. આ પ્રક્રિયાને સંધારો કહેવામાં આવે છે.

જ્યારે ઉપાસકને અતુલ્ય થાય છે કે હવે દેહ અશક્ત થયો છે, દીક્ષાધર્મનું પાલન કરવાની શક્તિ પોતાના દેહમાં રહી નથી ત્યારે શરીરની આસક્તિ છોડીને તે આહારાદિને ત્યાગ કરે છે અને સ્વેચ્છાએ મૃત્યુનું આલિંગન કરે છે. તે મરણ પ્રાપ્ત થાય ત્યાં સુધી સ્મૃતિયુક્ત અને અમાધિપરાયણ રહે છે. કાકા સાહેબ

કાલેલકરે જણાવ્યું છે કે આવો ઉપાસક મરણ અચાનક આવીને પ્રસિદ્ધ કરી જાય એવી દૈવીય અવસ્થામાં રહેવાનું પસંદ કરતો નથી.

આવા મરણમાં શરીર અને ક્ષપાયોને દુશ્કરવામાં આવે છે તેથી તેને ‘સંદેહનના’ પણ કહેવામાં આવે છે. આવા પ્રકારના મરણને વિદ્વાનો પ્રશંસાની નજરે નિહાળે છે તેથી તેને ‘પંડિત-મરણ’ પણ કહેવામાં આવે છે. આ પ્રક્રિયામાં મરણનો સ્વીકાર પ્રસન્નતાપૂર્વકનો હોય છે તેથી તેને ‘સકામ-મરણ’ પણ કહેવામાં આવે છે.

આ પ્રકારના સ્વેચ્છા પ્રાપ્ત મરણને આપણે આપઘાત કહી શકીએ નહીં. આપઘાત અથવા અત્મમ્હત્તન કરનાર માણસ ભય કે દુઃખથી પ્રેરિત થઈને જીવનનો અંત લાવે છે. તેમાં પ્રસન્નતાપૂર્વક મૃત્યુનું સ્વાગત કરવાનો ભાવ નથી. આપઘાતથી પાછળ હટીશા, અસંતોષ અથવા અસહનશીલતાનો ભાવ જીપાયેલ છે જ્યારે સંધારમાં તૃપ્તિ, સંતોષ અને પ્રસન્નતાનો ભાવ જીપાયેલ છે. સંધારો પ્રાપ્ત કરનાર મૃત્યુથી ડરતો નથી. આપઘાત કરવાથી તો દુર્ગતિ પ્રાપ્ત થાય છે એમ આપણી માન્યતા છે, જ્યારે સંધારો કરવાથી શુભધ્યાનમાં વૃદ્ધિ થાય છે અને મોક્ષપ્રાપ્તિની પ્રક્રિયા તીવ્ર ગતિવાળી બને છે. સંધારો કરનાર વારંવારની જન્મમરણ પ્રાપ્ત કરવાની પરંપરામાંથી મુક્ત થઈ જાય છે; તેનાં બધાં જ દુઃખોનો અંત આવે છે. તેનાં બધાં કર્મોના ક્ષય થતાં તે મોક્ષ મેળવે છે. જો કોઈ કારણવશ બધાં કર્મોના ક્ષય ન થયો હોય તો તે મહાસમૃદ્ધિયુક્ત દેવપ્રધાયને પ્રાપ્ત કરે છે.

સંધારો અથવા સમાધિમરણ સાધના-માર્ગનું શ્રેષ્ઠ લક્ષ્ય છે અને તે માટે જિનવચનમાં અપાર શ્રદ્ધા હોવી અનિવાર્ય છે. સંધારાની પ્રક્રિયાને સફળ બનાવવા માટે કામચેષ્ટા પ્રદર્શિત કરનારી કંઠપંભાવના, વશીકરણ કરનારી અભિયોગભાવના, ગુરુનિન્દા કરનારી કિંદળવિક્રીભાવના, હિંસા કરાવનારી મોહભાવના અને ક્રોધ કરાવનારી આસુરીભાવનાનો ત્યાગ કરવો જોઈએ.

સંધારાને આપણે અનશનરૂપ તપવિશેષ પણ કહી શકીએ. આ તપની આવશ્યકતા એટલા માટે માનવામાં આવેલ છે કે તેમાં પૂર્ણવિરતિની અવસ્થાનો ગર્ભિત અર્થ સમાયો છે. સંધારો એ આત્મજળનો પરિચયક છે. જાતે જ પોતાના મસ્તકનો છેદ કરવાની પ્રક્રિયા એટલે કે 'કમળ પૂજા' સંધારા કરતાં ભિન્ન ગણાય છે કારણકે કમળપૂજામાં રાગજન્ય આસક્તિ-યુક્ત અભિલાષા સમાવિષ્ટ રહે છે. સંધારામાં એવી કોઈ દુન્યવી મહેચ્છા રહેલી નથી.

સંક્ષેપમાં કહી શકાય કે મરણપર્યંત કર્તવ્ય-પથથી બ્રહ્મ થયા વગર આહાર-પાન આદિનો સ્વેચ્છાએ ત્યાગ કરીને આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપનું ચિંતન સંધારાનું ચરમ લક્ષ્ય છે.

પ્રાચીનકાળમાં પણ ભગવાન મહાવીરના ભક્તો તથા ઉપાસકો જેવા કે આનંદ, કામદેવ, સુરાદેવ વિગેરેએ સંધારાનો માર્ગ સ્વીકારેલો. તેમને ઉપદેશ આપતાં મહાવીર સ્વામીએ જણાવેલું કે અતિમ સલ્લેખનાનો સ્વીકાર કરનારે કોઈને સત્ય હોય તો પણ અપ્રિય વચન કહેવું ન જોઈએ અને ક્રોધ કરવો જોઈએ નહીં. અર્વાચીન કાળમાં પણ સંધારો કરનાર સાધકોનો આવિર્ભાવ થયા કરે છે. નિમજ્જન વ્યક્તિત્વ ધરાવનાર પ્રભાવશાળી વક્તા, નિરુપદ યોગી, શ્રદ્ધેય ઉપાધ્યાય પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી પુષ્કર મુનિ મહારાજશ્રી તથા પરમપૂજ્ય મહાસતીજી આ બાબતના જ્વલંત દેષાંતો છે.

卐

આધ્યાત્મિક

આનંદ

(પુનઃ મુદ્રણ)

અનંતરાય જાદવજી શાહ

દુનિયામહીં વાતો ઘણી, ચર્ચા થકી સમજાય ના;
ચર્ચા બહુ કરવા છતાં, પાર કાંઈ પમાય ના.

લાડુ અને મિષ્ટાન્નની, વાતો કયેથી શું વળે ?
વાતો કરો મોટી ભલે, પણ સ્વાદ શું તેથી મળે ?

એવી રીતે અધ્યાત્મની, ચર્ચા કયેથી શું વળે ?
અધ્યાત્મનો આનંદ કેં, ચર્ચા કયેથી ના મળે.

અધ્યાત્મના આનંદને, વાણી વણુવી ના શકે;
અધ્યાત્મનો આનંદ માણે, તે જ તે જાણી શકે.

અધ્યાત્મમય જીવન જીવો, અધ્યાત્મસુખને જાણવા;
અધ્યાત્મમય જીવન જીવો, અધ્યાત્મસુખને માણવા

એપ્રિલ-૯૪]

૪૫

શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથ જૈન શ્વેતામ્બર મંદિર

હરિદ્વાર (ઉત્તર-પ્રદેશ)

હરિદ્વારની પવિત્ર ભૂમિ ઉપર શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું દેરાસર તેમજ ઉપાશ્રય, ધર્મશાળા અને ભોજનશાળા બનાવવાની મહત્વાકાંક્ષી યોજના ૧૯૬૦-૬૧ ના વર્ષમાં બનાવવામાં આવી હતી. આ યોજનાને સાકાર બનાવવા માટે બે અલગ અલગ ટ્રસ્ટો નીચે મુજબ સ્થાપવામાં આવેલા છે.

(૧) શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથ જૈન શ્વેતામ્બર મંદિર ટ્રસ્ટ (દેરાસર માટે)

(૨) વિશ્વ કલ્યાણ આત્મ જૈન ફાઉન્ડેશન (ધર્મશાળા વિગેરે માટે)

આ ટ્રસ્ટોના ટ્રસ્ટીઓ તથા વ્યવસ્થાપક સમિતિના સભ્યોની પસંદગી સમસ્ત દેશમાંથી કરવામાં આવી છે.

ગંગા જેવી પવિત્ર નદીના કિનારે હરિદ્વાર જેવા પુણ્યવંત તિર્થધામમાં એક મહત્વપુર્ણ જૈન તિર્થધામ આકાર લઇ રહ્યું છે,

નવિન જૈન તિર્થધામ રૂપ વિકાસ પામી રહેલ બદ્રીનાથ, ઋષિકેશ તેમજ હિમાલયની ગોદમાં આવેલ અન્ય તિર્થધામોના દર્શનાર્થે આવતા યાત્રાળુઓએ ઉપરોક્ત નૂતન જિનાલય સંકુલમાં સવિશેષ રૂચિ દેખાડી છે.

આ તિર્થ નિર્માણ સંબંધમાં પુરી જમીન લગભગ એક એકર છે. આ યોજના સાથે અનેક રીતે સંકળાયેલ દરેક વ્યક્તિ તેમજ કાર્યકરોના ઉત્સાહ તથા મુલાકાત-દર્શનાર્થે પધારતા યાત્રાળુઓના પ્રોત્સાહનને જોતાં, વિશેષ જમીન ખરીદવાની ગોઠવણ કરી રહ્યા છીએ. સંપૂર્ણ યોજના સંબંધી નકરાનું લીસ્ટ તૈયાર થયેલ છે.

આ યોજનામાં અનેક આચાર્ય ભગવંતો, પન્યાસજી મહારાજો તેમજ મુનિ ભગવંતોના શુભ આશીર્વાદ મળેલા છે તેમજ વિશેષ વિશેષ મળી રહ્યા છે.

દેરાસરનું બાંધકામ તીવ્ર ગતિથી ચાલી રહ્યું છે. બહેલાસર નિશ્ચિત સમયમાં બાંધકામ પુરું કરવા ટ્રસ્ટીઓ કૃતસંકલ્પ છે. સાલ ૧૯૯૫ ની શરૂઆતમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ યોજવા ટ્રસ્ટીઓને કટીબદ્ધ છે. આ માટે અનેક સ્થાનોથી દાનરાશીના પ્રવાહથી ભરોળ એકઠું થઇ રહ્યું છે. ધર્મશાળા / ભોજનશાળાનું બાંધકામ ચાલી રહ્યું છે. તા. ૨૫-૧૧-૯૩ ના રોજ તેનું વિધિસર ઉદ્ઘાટન થયું છે.

આજનો

સંકલ્પ

આજની પળે મનથી નક્કી કરીએ કે....

માસણ તરીકે જન્મ્યા છીએ તો

માણસ બનીને જ જીવીએ....અને

સમાજમાં પ્રવર્તે તો માણસાઇનો દુષ્કાળ દૂર કરીએ....

૪૬

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 કલ્યાણક પર્વ દિવસો 卐

卐 ફાગણ માસ 卐

શુદ્ધિ ૨	શ્રી અરનાથ ભગવાન	વ્યવન કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૪	શ્રી મહીનાથ ભગવાન	વ્યવન કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૮	શ્રી સંભવનાથ ભગવાન	વ્યવન કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૧૨	શ્રી મહીનાથ ભગવાન	મોક્ષ કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૧૨	શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી ભગવાન	દિક્ષા કલ્યાણક
વદિ ૪	શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન	વ્યવન કલ્યાણક
વદિ ૪	શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન	કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક
વદિ ૫	શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામી ભગવાન	વ્યવન કલ્યાણક
વદિ ૮	શ્રી રૂપભદ્રેવ ભગવાન	જન્મ કલ્યાણક
વદિ ૮	શ્રી રૂપભદ્રેવ ભગવાન	દિક્ષા કલ્યાણક

卐 ચૈત્ર માસ 卐

શુદ્ધિ ૩	શ્રી કુંથુનાથ ભગવાન	કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૫	શ્રી અણ્ણનાથ ભગવાન	મોક્ષ કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૫	શ્રી સંભવનાથ ભગવાન	મોક્ષ કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૫	શ્રી અનંતનાથ ભગવાન	મોક્ષ કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૯	શ્રી સુમતિનાથ ભગવાન	મોક્ષ કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૧૧	શ્રી સુમતિનાથ ભગવાન	કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક
શુદ્ધિ ૧૩	શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાન	જન્મ કલ્યાણક
(આ વખતે ૧૨/૧૩ લેગા છે. શુદ્ધિ ૧૨ શનીવારના દિવસે જન્મ કલ્યાણક મહોત્સવ ઉજવાશે)		
શુદ્ધિ ૧૫	શ્રી પદ્મપ્રભુસ્વામી	કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક
વદિ ૧	શ્રી કુંથુનાથ ભગવાન	મોક્ષ કલ્યાણક
વદિ ૨	શ્રી શીતળનાથ ભગવાન	મોક્ષ કલ્યાણક
વદિ ૫	શ્રી કુંથુનાથ ભગવાન	દિક્ષા કલ્યાણક
વદિ ૬	શ્રી શિતલનાથ ભગવાન	વ્યવન કલ્યાણક
વદિ ૧૦	શ્રી નમિનાથ ભગવાન	મોક્ષ કલ્યાણક
વદિ ૧૩	શ્રી અનંતનાથ ભગવાન	જન્મ કલ્યાણક
વદિ ૧૪	શ્રી અનંતનાથ ભગવાન	કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક
વદિ ૧૪	શ્રી કુંથુનાથ ભગવાન	જન્મ કલ્યાણક

એપીલ-૯૪]

૪૭

- કલ્યાણક દિવસની મહત્તા એ છે કે તે દિવસે નારકીમાં અસહ્ય દુઃખ ભોગવી રહેલ જીવો આનંદ પામે છે.
- શ્રાવકનું કર્તવ્ય છે કે પ્રતિદિન સવારે આજે કયો કલ્યાણક દિવસ છે ? અને મારે શું આરાધના કરવી ? તે વિચારવું.

❧ જે દિવસે ❧

એક	કલ્યાણક હોય ત્યારે	એકાસણું....
બે	કલ્યાણક હોય ત્યારે	આયંળીલ....
ત્રણ	કલ્યાણક હોય ત્યારે	એકાસણું તથા ઉપર આયંળીલ....
ચાર	કલ્યાણક હોય ત્યારે	ઉપવાસ....
પાંચ	કલ્યાણક હોય ત્યારે	ઉપવાસ અને ઉપર એકાસણું....

જાપ : ૨૦ નવકારવાળી, પદમાં પ્રભુનું નામ

જોડવું.

૧	અવન	કલ્યાણકે	ૐ હ્રીં શ્રી	_____	પરમેષ્ઠિને નમઃ
૨	જન્મ	કલ્યાણકે	ૐ હ્રીં શ્રી	_____	અહંતે નમઃ
૩	દિક્ષા	કલ્યાણકે	ૐ હ્રીં શ્રી	_____	નાથાય નમઃ
૪	કેવળજ્ઞાન	કલ્યાણકે	ૐ હ્રીં શ્રી	_____	સર્વજ્ઞાય નમઃ
૫	મોક્ષ	કલ્યાણકે	ૐ હ્રીં શ્રી	_____	પારંગતાય નમઃ

વિધિ : ૧૨ લોગસ્સનો કાઉસંગ, ૧૨ સાથીયા, ઉપર ક્ષણ નૈવેદ્ય, ૧૨ ખમાસમણા.

❧ ખમાસમણનો દુહો ❧

પરમ પરમેષ્ઠિમાં પરમેશ્વર ભગવાન;
ચાર નિશ્ણેષે ધ્યાઈએ, નમો નમો શ્રી જીન ભાણુ.

ભેટ પુસ્તક

આપણી સભા દ્વારા પ્રકાશીત કરવામાં આવેલ પુસ્તક

“ શ્રી શત્રુજયગિરિરાજ દર્શન ”

આ વર્ષે આપણી સભાના દરેક પેટ્રન તથા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવાનું નક્કી કરેલ છે.

સ્થાનિક સભ્યોએ સભા ઉપરથી આ ભેટ પુસ્તક મેળવી લેવા વિનંતી.

ગહારગામના પેટ્રન તથા લાઇફ મેમ્બરોને વિનંતી કે તેઓના હાલના પુરા સરનામા સાથે ટપાલ લખવાથી ટપાલ દ્વારા મોકલવામાં આવશે.

આ પુસ્તક ગિરિરાજ સંખંધિ સંપૂર્ણ માહિતી સાથેનું છે અને સૌ મેમ્બરોને ખુબ જ ઉપયોગી થશે. ગિરિરાજની યાત્રા વખતે આ પુસ્તક સાથે રાખી પુર્વજોએ ખંધાવેલ ચૈત્યો આદિનો ઇતિહાસ જાણી વિધિપુર્વક તીર્થયાત્રા કરી જીવન સફળ બનાવે એ જ શુભ ભાવના....

૪૮

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી જૈન આત્માનંદ તરફથી યોજાયેલ મેમ્બર સાહેબોનો મહા માસ તથા ચૈત્ર માસનો પાલીતાણા-સિદ્ધગીરી યાત્રા પ્રવાસ

શ્રી મહા માસની યાત્રા પ્રવાસના દાતાઓ

- (૧) શેઠશ્રી વનમાળીદાસ ગોરધનદાસ શાહ
- (૨) શેઠશ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોતના ધર્મપત્ની શ્રીમતી હસુમતીબેન
- (૩) શેઠશ્રી ખીમચંદ પરશોત્તમદાસ શાહના ધર્મપત્ની હરકોરબેન જેરાજભાઈ શાહ
- (૪) શેઠશ્રી હડીચંદ ઝવેરભાઈ શાહના ધર્મપત્ની હેમકુવરબેન (શ્રી ભૂપતરાય નાથાલાલ શાહ)
- (૫) શેઠશ્રી કાન્તિલાલ રતીલાલ સલોત તથા કુમારી વનિતાબેન કાન્તિલાલ સલોત

શ્રી ચૈત્ર માસની યાત્રા પ્રવાસના દાતાઓ

- (૧) શેઠશ્રી સાકરચંદ મોતીલાલ મુળજીભાઈ શાહ
- (૨) શેઠશ્રી કપુરચંદ હરીચંદ (માચીસવાળા) હ. તેમના ધર્મપત્ની અ. સૌ. અનોપબેન
- (૩) શેઠશ્રી વૃજલાલ લીખાભાઈ શાહ (દલાલ)
- (૪) શેઠશ્રી નાનચંદભાઈ તારાચંદભાઈ સ-પરિવાર
- (૫) શેઠશ્રી બાબુલાલ પરમાણુદાસ શાહ સ-પરિવાર

ઉપરોક્ત ગૃહસ્થોના ઉત્તમ સહકારથી આપણી સભાના મેમ્બરોનો મહા માસ તથા ચૈત્ર માસનો સંયુક્ત પ્રવાસ યોજવામાં આવેલ. સં. ૨૦૫૦ ના ફાગણ વદ ૦)) અમાસ રવિવાર તા. ૧૦-૪-૯૪ તથા ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ સોમવાર તા. ૧૧-૪-૯૪ ના રોજ સભા તરફથી, શત્રુજય તીર્થમાં ટુંગર ઉપર શ્રી દાદાની ટુંકમા રંગ મંડપમાં પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી અને સભાના મેમ્બરો સારી એવી સંખ્યામાં હાજર રહ્યા હતા અને સભ્યોનું સ્વામિવાત્સલ્ય તથા પરમ પૂજ્ય ગુરૂ ભગવંતો તથા પ. પૂ. સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબની ભક્તિનો સારો લાભ લીધો હતો.

મૃત્યુ જરૂરી....

જેનું સર્જન, તેનો વિનાશ એ ઠોસ સત્ય છે...

જે જન્મે તેનો નાશ જ ન થાય, કોઈ મૃત્યુ જ ન પામે...

દાદા-પુત્રો-પૌત્રો વિ. કોઈ આ જગત છોડીને જાય નહીં તો આ 'પૃથ્વીનું' શું થાય તેની કલ્પના તો કરો !....કલ્પના કરતા જ ધુન્ધરી છૂટી જાય....

મૃત્યુ છે એટલે જ જીવન જીવવાનો આનંદ છે. જીવનના મૃત્યુમય પરિવર્તનથી જ માણસ યોધપાઠ લઈ સત્કર્મ થકી ઉચ્ચ જીવન જીવવા માટે નીતિમય, સાચું અને સાડું જીવન જીવવા પ્રેરાય છે....

સભાના માનવંતા નવા પેટ્રન સભ્યશ્રી (અનુસંધાન ટાઈટલ પેઈજ ૨ થી શરૂ)

૧૧	,,	શૈલેષભાઈ હીંમતલાલ કોઠારી	મુંબઈ
૧૨	,,	જયંતિભાઈ એમ. શાહ	મુંબઈ
૧૩	,,	દામજીભાઈ કુંવરજીભાઈ છેડા	મુંબઈ
૧૪	,,	શાન્તિલાલ લાલચંદભાઈ (હારીજવાળા)	ભાવનગર

સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રીઓ...

૧	શ્રી	કીશોરભાઈ ચંપકલાલ મહેતા	મુંબઈ
૨	,,	કીરીટકુમાર અમુલખરાય શાહ	ભાવનગર
૩	,,	અનંતરાય મગનલાલ વોરા	ભાવનગર
૪	શ્રીમતિ	નિર્મળાબેન અનંતરાય વોરા	ભાવનગર
૫	શ્રી	નરેન્દ્રકુમાર દુર્લભદાસ શાહ	ભાવનગર
		(કાળવહરવાળા)	
૬	શ્રીમતિ	ધીરજબેન નરેન્દ્રકુમાર શાહ	ભાવનગર
		(કાળવહરવાળા)	
૭	શ્રી	હસમુખરાય જયંતિલાલ શાહ	ભાવનગર

“સ્વસ્વરૂપનું વારંવાર અનુસંધાન રાખી પ્રસન્ન રહેશો. શત્રુનું પણ શ્રેય ઇચ્છવું તે સાધકનો ધર્મ છે, માટે તેઓનું ભલું થવામાં ભાગ લેવાય તો લેજો, નહિ તો તેમના વિરુદ્ધ તેમનું અશ્રેય થાય તેમાં બની શકે તો મનથી પણ ભાગ ન લેશો. નીડર રહી કામ કચે જવું. વ્યવહારમાં સુખદુઃખ ઉપજાવનારા બનાવ બને છે, તેમાં સમવૃત્તિ રાખવી એ જ યોગ્ય છે. કાળે કરીને સત્યનો જ જય છે”.

—મહાત્મા શ્રી નથુરામ શર્મા

Shree Atmanand Prakash

Reg. No. GBV. 31

લક્ષ્મીને પણ સૂંઘીને લેતાં શીખીએ.....

આપણે બજારમાં ઘી, તેલ, કેરી કે અગરબત્તી લેવા જઈએ છીએ ત્યારે લેતાં પહેલાં સૂંઘીએ છીએ. માટલાં લેવા જઈએ તો પણ ટકોરા મારી મારીને ખરીદીએ છીએ તેને જ ઘરમાં લાવીએ છીએ, પણ આપણે આપણા ઘરમાં જે કંઈ લક્ષ્મી લાવીએ છીએ તેને નથી સૂંઘતા, નથી ચકાસતા કે નથી ટકોરા મારતા ! એ તો ગમે તેટલી ગમે ત્યાંથી, ગમે તે રીતે આવી હોય કશે વાંધો જ નહીં !

વસ્તુતઃ એક એક કણની જેમ એક એક પૈસો જે કમાઈએ તેને પૂછતાં શીખો કે તે ક્યાંથી, કેવી રીતે આવ્યો ? નીતિથી, પ્રમાણ-ક્રતાથી, ધર્મથી આવેલો છે કે કેમ એ સૂંઘતાં શીખો. જે કમાયા તે ચપ દબને ઘરમાં ન લાવીએ તો, સુખ જ સુખ થઈ જશે....

—શ્રી રવિશંકર મહારાજ

પ્રતિ,

BOOK-POST

From,

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

ડ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

બારગેઇટ, બાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, બાવનગર

મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, બાવનગર